

za naš denar drugače zahvaliti, ko nas neprenehoma ometavati, zdaj tega, zdaj onega Slovence? Naj se redijo zanaprej od svojih žuljev, bodo se v kratkem ponižali. Slovenci pa, naj si bo duhovnik ali posveten mož, prinašajte svoj denar v hranilnico, da se bo posojalo kmetom, naj bi se branili s skupnimi močmi pred grabljivimi volkovi. Nasprotniki so med seboj edini, posnemajmo jih mi: viribus unitis.

Iz Slatine. (Poštno uradovanje.) Od kar smo zgubili, nepozabljivega poštarja g. Strašeka, se je nam v kratkih dneh veliko spremenilo. Naš sedanji g. poštni uradnik je gotovo pozabil, da je prišel k Slovencem uradovati in da more nam „bindžarjem“ ravno tako postreči, kakor komu svoje stranke. Pa žal, tako se mnogo kmetov pritožuje in jaz sem sam prepričan, ko pridemo popraševati za voljo kakšnega pisma: kako se on naravnost odreže: „nichts“, če ravno je že pismo kake štiri ali pet dni na pošti in on se ne potruži toliko, da bi šel ga poiskati. Za to pa imamo mi večkrat kakošnje sitnobe, ker prepozno pisma v roke dobimo. Ravno tako nam tišči vselej le nemška, v pošto spadajoča pisma ali tiskovine. Ako pa mi zahtevamo slovenske, to mu je najhuji trn v peto. Ali se tako spolnjuje § 19. osnovnih državnih postav? Pri nas bi lahko našteali na prste na eni roki vse rojene Nemce, čemu tedaj vse nemški? Tedaj pa vedite, g. poštar, da ste prišli na slovenko zemljo uradovati, ter da tukaj tudi ne trobimo vsi v nemškem rogu! Kmet.

Iz Rajhenburga. (Žalostni pogreb.) Dne 9. t. m. je bila pokopana uboga vdova, katera je dalje čase na obč. stroške živela. Glejmo pa, kakošnje sočutje do bližnjega je v tem imel naš g. predstojnik. Da bi ne bilo treba o pogrebu zvonjenja, ukazal je ta, ne vem, kako bi že rekel, pretkani možicelj o zvečer pri temi na pokopališče prenesti ter jo v mrtvašnico postaviti. Drugi dan so že ure pretekle, a jame še ni bilo gotove, akoravno je ženo močno razganjalo. Še le na zahtevanje gospoda župnika je poslal župan moža jamo kopat. Pogrebce je pa obč. sluga od svoje pičle službe plačal. Misli naš g. predstojnik občino obogatiti, da ne pusti obč. revežev primerno (ubogo) pokopati? Blíža se volitev novega župana, bodite torej previdni, kakošnjega moža si bode izvolili. Saj imate še več domačih, poštenih mož, kateri bi to službo redno in vestno opravljali.

Iz Špitaliča. (Svečanosti.) Praznik velike in male maše smo letos posebno slovesno obhajali z veliko sv. mašo po rimskem obredu in slovesno procesijo. Pri prvi svečanosti je bil navzoč tudi prevzvišeni knez Windischgrätz s svojo soprogo, prelepi izgled za mnoge, kateri se sramujejo z najmanjšim znamenjem po-

kazati, da so kristijani. Kakor slišim, bomo za naprej imeli vsako leto na velike in male maše dan „cerkveni shod“. Prilicno bi rad tukaj nekaj omenil. Navada je, da pridejo ob „slovesnih dnevih“ belo-oblečena in venčana dekleta. To je prav lepo in hvalevredno in tudi godeci veliko pripomorejo k večji zunanji svečanosti; mislim pa, da bi bilo zelo prav, ako bi svirali samo pri sprevodu ali procesiji, pri „Očenašu“ in po sv. maši. Za najsvetejšo daritev pač nikakor ne sodijo. Premislimo: Božji Sin v grozovitih mukah na križu umira, godeci pa pod križem veselo godejo razne poskočnice. Ali ni to strašna dušna bolečina za trpečega Zveličarja? Podobno pa se istotako godi na skrivnosten način pri sv. maši, pri kateri je posvetna godba. Se ve, da Bog ne zameri toliko tega ljudem, ker nimajo namena ga žaliti, marveč ga le v zmoti napačno častijo. Gotovo bi bilo veliko lepše, bolj veličastno in slovesno in mislim, da tudi Bogu dopadljivo, ako bi namesto godcev kakih 10—20 izurjenih pevcev pelo s spremljevanjem orgel eno ali drugo prelepih cerkvenih pesmi. Nekako čudno in sramotno se nam zdi, da v marsikateri fari komaj premorejo kake tri cerkvene pevce. Le nekaj truda, požrtvovalnosti in dobre volje bi bilo treba, in lahko bi se v vsaki župniji sestavil primerno številni pevski zbor, ter bi se po sekiricah pravilno peti izuril, ker potem še le dobi petje pravo lepoto in vrednost. Obžalovati je, da s cerkveno glasbo tako slabo napredujemo; izlasti na deželi gremo polževo pot. Vzrok temu je vladajoči posvetni duh, in pa, ker se preveč gleda na časní dobiček, samo za božjo čast ali večno plačilo pa se malokateri hoče več truditi, kakor je ravno dolžnost in za silo potrebno. Upam, da se mi oprostijo te odkritosrčne misli. Kar zadeva druge naše razmere, so sedaj zelo ugodne. Kakor v vsaki župniji, se tudi pri nas v časih duhovi razburijo ter nastane kaka praska, vendar, hvala Bogu, da se kmalu poravna. Ni skorej večje nesreče za faro, kakor če vlada prepri in sovraštvo; koliko strašnih pregreh pride iz tega! Jaz torej rečem: Bodimo v krščanski ljubezni in v priprostosti srca med seboj združeni; delajmo krepko, navdušeno in vzajemno za božjo čast in svoje izveličanje, za versko in narodno stvar, sploh za vse, kar nam je v duševno in gmotno korist! D—č.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V teh dnevih sestavlja se pri ministervu drž. proračun za prihodnje leto in pravi se, da bode v njem kaci 5 milj. preostanka. To bode pa jeze na strani liberalnih Nemcev! Kar so liberalne vlade zavozile, to bi bila sedanja vlada po takem že srečno izvlekla. — Med dijaki na vseučilišči na Dunaji je

bilo zadnjo soboto prišlo do pretefov. Bukve v roke, bukve, ne pa politike! — Kakor se trdi, združijo se vsi konservativni drž. poslanci iz notranjih dežel v eden klub in sicer v klub grofa Hohenwartha. V njem so že doslej bili naši slov. poslanci. — V štajerskem dež. zboru je predlagal dr. Radač, naj se volilni red za drž. odbor izpremeni in sicer tako, da dobi tudi slov. poslanec, vsaj eden, mesto v dež. odboru. To bi bilo le pravično, toda posl. K. Morre se je postavil koj skrajno zoper to porobu, češ, da bi bilo to „kaljenje miru“. Se ve, da slov. ljudstvo ne sme do svoje pravice, izgodi se potem krivica Nemcem. — Občinski očetje v Celovcu bi radi za 900,000 gold. posojila in je tega denarja bojda treba mestu za nove stavbe. — Najhuji kričač zoper slov. ljudstvo na Koroškem je drž. poslanec baron Dumreicher; njega so si liberalni Nemci zapisali na ravnost iz Dunaja, iz ministerstva za uk in bogočastje. Če se sedi več tacič mož v tem ministerstvu, potem lahko znamo, zakaj nam služi ljudska šola le v ponemčevanje. — V Kranjskem dež. zboru so vzprejeli predlog, naj se pusti nižja gimnazija v Kranji ter razširi v višjo. Dež. zbor ne tirja v tem preveč, vendar pa ni upanja, da doseže svojo željo. — V Borovnici so pozidali obč. hiralnico in „učiteljski dom“, zadnji na stroške občine. — Laški turnarji v Gorici niso na glasu domoljubov in očita se jim po pravici, da jim silijo oči prek črno-rmenih mej v Italijo. Zato pa jim sedanja vlada ne potrdi pravil za društvo, v katerem bi se lahko zbirali in kovali spletke zoper državo, na čije tleh živijo. Kukavice! — Naj zmagajo Lah pri mestnih volitvah v Trstu, zato so se oblekli sedaj v ovčje oblačilo avstrijskih domoljubov, ali vlada stori dobro, ako jim gleda tudi v tem oblačilu na prste, sicer jim vzrastó kar h krati — krempji prejšnjih iredentov. — V isterskem dež. zboru so skorej vse seje burne, ker dež. glavar, dr. Campitelli ne pripušča interpelacij v hrv. jeziku. — Hrvaški sabor izvolil je za poslanca v drž. zboru ministra Josipoviča. — Madžari še niso siti, sedaj bi radi, naj še napravi svetli cesar posebne ogerske dverne uradnike. Kakor kaže, bode to tudi prej ali slej resnica. — Drž. proračun ogerske vlade bode bojda tudi brez primankljaja, ali ga bode pa največ 499,000 gold. Nam je to lahko po volji.

Vnanje države. Več sto francoskih delalcev je bilo te dni pri sv. Očetu v Rimu in so se sedaj povrnili domov z velicim zavdušenjem do sv. Očeta. — Nadvojvoda Albrecht je prišel v Madrid, glavno mesto Spanije ter so ga ondi vzprejeli z veliko častjo. — Ludovik, kralj portugalski je umrl ter je kralj sedaj njegov sin Karlos I. V pismu, s katerim naznanja to ljudstvu, pravi, da mu bode skrb

še posebno za to, da se katol. cerkvi ne izgodi nikjer v Portugaliji krivica. — Nekaj časa se je govorilo, da sedanja vlada francoske republike odstopi, ali sedaj se vidi, da je bila to le komedija, pesek v oči. — General Boulanger še ne obupa, da pride kedaj še doba za-nj, toda v tem upanju je brž mož čisto sam. — V Angliji je sedanji vladi Parnell, vodja irskih poslancev, sila na poti ter bi ga rada dela pod ključ, toda ne more mu dokazati, da bi se kje kedaj zagrešil zoper drž. postave. — V nemškem drž. zboru vrše se vse razprave sedaj tiho, dolgočasno, kajti cesarja ni doma, knez Bismarek pa počiva na svojem letovišču. — Po Rusiji je mirno in ne sliši se zadnji čas sem nič več o nihilistih. — Bolgarski knez, princ Koburški se mudi na Dunaji le malo dni, potem pa se vrne nazaj v deželo, ali prinese veselih novic s seboj? Kakor je podoba, ne bode brez njih, vsaj gledé posojila. — Mati srbskega kralja ostane v Belemgradu ali kralj je ne sme obiskati, če ne dovoli v to vladar Ristić. Tako hoče pogodba kralja Milana. — Da pride nemški cesar Viljem II. v Carigrad, to dela turški vladi sila preglavice, kajti manjka ji za to denarja. — Na Kreti ni, kakor se zatrjuje, tursko vojaštvo tako silovito in torej ni (?) resnica, da bi se godila ondi kršč. prebivalcem krivica. — O poroki grškega kraljeviča Konstantina in Sofije, sestre nemškega cesarja, bile so v Atenah velike slovesnosti in ljudje čerjo znati, da je le-ta poroka znamenje za mirne čase, vsaj na vzhodu. — Novi kralj v Abisiniiji, Menelik, ima upanje, da bode v malem času vsa dežela v njegovi oblasti in pri tem mu je ital. vlada veliko na pomoč, ker njeni vojaki niso daleč od meje. — V severni Ameriki bode leta 1892. velika razstava a mesto, v katerem bi se naj priredila, še ni naznanjeno, ker se jih več potezuje za razstavo. V tem letu doteče namreč 400 let, odkar je Columbo prišel iz Evrope v Ameriko ali, kakor se pravi, kar je Ameriko našel. V New-Yorku postavijo dotlej velik stolp iz železa in ta naj doseže 400 m. visokosti. V Ameriki je tudi to mogoče, stolp v Parizu je visok 300 m. in stane 5½ milj., koliko požre pa potlej še le stolp v New-Yorku?

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnijska Ptujka.

(Dalje.)

In tako je nova vera se le prehitro razširila ne samo po mestih, temveč tudi po deželi ter je povsod, koderkoli je hodila, napravila zmešnjave in zapustila krvave slede. Kmečki panti na Nemškem in Slovenskem, v katerih se